

U S N E S E N Í

Okresní soud v Kladně rozhodl dne 19. srpna 2021 v trestní věci odsouzeného L. J., nar. [redacted], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, t a k t o:

Podle § 88 odst. 1, 4 trestního zákoníku se žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové sp.zn. 6 T 16/2016 ze dne 13.12.2016, z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

Odsouzený podal u zdejšího soudu žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonává ve Věznici Vinařice na základě shora uvedených rozhodnutí. Konec trestu připadá na den 27. 5. 2023 a lhůta potřebná k podmíněnému propuštění (výkon dvou třetin uloženého trestu) uplynula dne 27. 1. 2021.

Dle § 88 odst. 1, 3, 4 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin, 1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1, 2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví, 3. jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti, 4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361), 5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo 6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4, a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody. (3) Soud při rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného za zločin přihlédne také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou trestným činem nebo zda vydal bezdůvodné obohacení získané trestným činem. Jestliže odsouzený vykonával ochranné léčení před nástupem výkonu trestu odnětí svobody nebo v jeho průběhu, přihlédne soud i k projevenému postoji odsouzeného k výkonu ochranného léčení. (4) Osoba odsouzená mimo jiné za trestný čin znásilnění podle § 185 odst. 3, 4, může být podmíněně propuštěna až po výkonu dvou třetin uloženého trestu odnětí svobody, nehrozí-li s ohledem na okolnosti činu, za který byla odsouzena, a povahu její osobnosti opakování spáchaného nebo jiného obdobného zvlášť závažného zločinu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajerová.

Z provedených důkazů má soud za prokázané, že odsouzený nesplnil všechny zákonné podmínky, jejichž splnění je nezbytné k rozhodnutí o podmíněném propuštění. Je nepochybné, že si odsouzený splnil podmínku časovou, když vykonal potřebnou délku trestu, v daném případě 2/3 uloženého trestu odnětí svobody. Je nepochybné, že odsouzený splnil i druhou podmínku, tedy že prokázal svým chováním a plněním svých povinností patřičné polepšení. Dle názoru soudu však nebyla splněna nejdůležitější podmínka, to je, že lze očekávat vedení řádného života odsouzeným v budoucnu po podmíněném propuštění.

Při hodnocení chování a plnění povinností odsouzeného, respektive při hodnocení potřebného polepšení soud vycházel z hodnocení odsouzeného v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Z hodnocení se podává, že odsouzený je naprosto bezproblémový vězeň. Jeho chování je v souladu se zásadami slušného chování, plní si stanovené programy zacházení ve všech bodech včetně speciálních aktivit (terapeutický program Kemp, terapeutický program Good-lives-Model, program GREPP, Bulding Bridges), je zařazen v I. prostupné skupině vnitřní diferenciaci a během výkonu trestu byl celkem 15x kázeňsky odměněn. Jak již soud uváděl shora, odsouzený svým chováním v průběhu výkonu trestu a plněním si povinností skutečně prokázal patřičné polepšení a soud nemá k jeho chování ve věznici žádné připomínky, ba naopak hodnocení odsouzeného je třeba vyzdvihnout, když takto kladného hodnocení dosahují vězni skutečně výjimečně.

Smysl podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody však není v tom, aby za dobré chování, případně za dobrou práci ve výkonu trestu byl pachatel automaticky propuštěn po odpykání stanovené doby na svobodu bez zřetele na to, jaká je prognóza jeho dalšího chování. Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je totiž na místě jen tehdy, jestliže vzhledem ke všem okolnostem, které mohou mít v tomto směru význam, je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede i na svobodě řádný život a že tu není pro společnost příliš velké riziko jeho recidivy.

Hlavním a zároveň jediným důvodem pro zamítnutí žádosti odsouzeného je obava soudu, že by se odsouzený po podmíněném propuštění dopouštěl další trestné činnosti, tedy že by nevedl řádný život. K tomuto závěru dospěl soud s ohledem na skutečnost, že se odsouzený při pobytu na svobodě opakovaně dopouštěl trestné činnosti. V rejstříku trestů má celkem 13 záznamů. V současné době je již popáté ve výkonu trestu odnětí svobody. Ačkoliv byl vůči odsouzenému v minulosti nejprísnejší trest již užít, neodradilo jej to od páčání další trestné činnosti. Je třeba zmínit i povahu jím spáchané trestné činnosti, kdy od počátku se odsouzený dopouštěl majetkové trestné činnosti, nicméně v posledním případě byl odsouzen za zvlášť závažný zločin znásilnění. Je tedy zřejmé, že odsouzený je schopen opakovaně spáchat trestný čin, přestože již byl za trestný čin v minulosti potrestán, navíc přidává na intenzitě, což dle názoru soudu vypovídá o zvýšené narušenosti odsouzeného. Uložené tresty tak pro něj nejsou dostatečným ponaučením, ani motivací k vedení řádného života. Je sice pravdou, že Probační a mediační služba se vyjádřila kladně k podmíněnému propuštění odsouzeného, nicméně i ona se ve svém stanovisku vyjádřila, že riziko recidivy u odsouzeného přetrvává. S ohledem na příznivé stanovisko Probační a mediační služby si soud vyžádal odborné posouzení odsouzeného, respektive si vyžádal znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie na osobu odsouzeného ke zhodnocení prognózy vedení řádného života a zjistil následující. Odsouzený dle závěrů znalkyň netrpí duševní chorobou či poruchou, z psychiatrického hlediska není pro společnost nebezpečný. Sociální normy jsou však u něj nedostatečně internalizovány a náhled na vlastní chování je menší, když jsou u něj patrné mechanismy obranné, popření a posunu viny. S ohledem na shora uvedené je do budoucna nezbytné terapeutické vedení. Každopádně znalkyně uzavřely, že nelze konstatovat, že by dosavadní výkon měl na odsouzeného dostatečný vliv v tom směru, že již byly naplněny podmínky resocializace, i proto je nezbytné do budoucna terapeutické vedení. Posuzovaný trestný čin, za který

byl odsouzen, popírá, nemá pocity viny. Riziko další trestné činnosti není vyloučeno, stejně tak riziko protispolečenského chování.

S ohledem na shora uvedené, tedy osobu odsouzeného, který je schopen opakovaně spáchat trestnou činnost i přes předchozí výkony trestu odnětí svobody, navíc trestnou činnost popírá a nemá pocity viny (není zde tedy náhled na spáchání trestné činnosti) a s ohledem na závěry znaleckého posudku, který rozhodně riziko protispolečenského chování či dokonce trestné činnosti nevyloučil, nelze dle názoru soudu ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 a 4 trestního zákoníku dospět k závěru, že je zde příznivá prognóza vedení řádného života. Riziko spáchání trestné činnosti není dle závěrů znalkyň vyloučeno, tedy zejména osobnost odsouzeného dává do budoucna velkou nejistotu, zda nebude trestnou činnost opakovat, zda si je vůbec vědom následků spáchání trestné činnosti, a proto jeho žádosti nelze vyhovět. Dle názoru soudu je riziko recidivy u odsouzeného dáno v neúnosné míře, a proto nebyla dle názoru soudu splněna třetí podmínka příznivé podmínky, a proto soud žádost odsouzeného zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho vyhlášení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

V Kladně dne 19. srpna 2021

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajarová.